

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Strasbourg, 4. julij 2017
(OR. en)**

**2015/0149 (COD)
LEX 1747**

**PE-CONS 19/1/17
REV 1**

**ENER 138
ENV 345
CONSOM 134
CODEC 567**

**UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O VZPOSTAVITVI OKVIRA ZA
OZNAČEVANJE Z ENERGIJSKIMI NALEPKAMI IN RAZVELJAVITVI
DIREKTIVE 2010/30/EU**

UREDBA (EU) 2017/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 4. julija 2017

**o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami
in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 194(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C 82, 3.3.2016, str. 6.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. junija 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 26. junija 2017.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija je odločena, da bo vzpostavila energetska unijo s podnebno politiko, usmerjeno v prihodnost. Energijska učinkovitost je bistveni element okvira podnebne in energetske politike Unije do leta 2030 in je ključnega pomena za zmanjšanje povpraševanja po energiji.
- (2) Označevanje z energijskimi nalepkami omogoča strankam, da se ozaveščeno odločajo na podlagi tega, koliko energije porabijo izdelki, povezani z energijo. Informacije o učinkovitih in trajnostnih izdelkih, povezanih z energijo, pomembno prispevajo k varčevanju z energijo ter zmanjšanju stroškov za energijo, obenem pa spodbujajo inovacije in naložbe v proizvodnjo energijsko učinkovitejših izdelkov. Izboljšanje učinkovitosti izdelkov, povezanih z energijo, na podlagi ozaveščenih odločitev strank in harmonizacije povezanih zahtev na ravni Unije koristi tudi proizvajalcem, industriji in celotnemu gospodarstvu Unije.
- (3) Komisija je pregledala učinkovitost Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹ ter ugotovila, da je treba posodobiti okvir za označevanje z energijskimi nalepkami, da bi izboljšali njegovo učinkovitost.

¹ Direktiva 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o navajanju porabe energije in drugih virov izdelkov, povezanih z energijo, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku (UL L 153, 18.6.2010, str. 1).

- (4) Direktivo 2010/30/EU je primerno nadomestiti z uredbo, ki v bistvu sicer ohranja enako področje uporabe, vendar spreminja in širi nekatere določbe z namenom, da bi pojasnila in posodobila njihovo vsebino, in sicer ob upoštevanju tehnološkega napredka, ki je bil v zadnjih letih dosežen na področju energijske učinkovitosti izdelkov. Energijsko porabo prevoznih sredstev za osebe ali blago neposredno in posredno ureja drugo pravo Unije in druge politike Unije, zato je ustrezno, da so – vključno s prevoznimi sredstvi, katerih motor med delovanjem ostane v istem položaju, kot so dvigala, premične stopnice in transportni trakovi – še naprej izvzeta iz področja uporabe te uredbe.
- (5) Primerno je pojasniti, da bi morali v področje uporabe te uredbe spadati vsi izdelki, ki so prvič dani na trg Unije, vključno z uvoženimi rabljenimi izdelki. Vendar pa izdelki, ki so drugič ali ponovno dani na trg Unije, ne bi smeli biti vključeni.
- (6) Uredba je ustrezen pravni instrument, saj določa jasna in podrobna pravila, ki jih države članice ne morejo različno prenesti v nacionalno zakonodajo, s tem pa zagotavlja višjo stopnjo harmonizacije po vsej Uniji. Harmoniziran pravni okvir na ravni Unije namesto na ravni držav članic znižuje stroške proizvajalcev, zagotavlja enake konkurenčne pogoje in prost pretok blaga na notranjem trgu.

- (7) Zmanjšanje povpraševanja po energiji velja za ključni ukrep v evropski strategiji za energetska varnost, določeni v sporočilu Komisije z dne 28. maja 2014. V okvirni strategiji za evropsko energetska unijo, določeni v sporočilu Komisije z dne 25. februarja 2015, je nadalje poudarjeno načelo, da je energijska učinkovitost na prvem mestu, in da je treba dosledno izvajati veljavno energetska pravo Unije. V časovnici za okvirno strategijo za energetska unijo iz navedenega sporočila je bil za leto 2015 predviden pregled okvira za energijska učinkovitost. S to uredbo se izboljšuje zakonodajni in izvršilni okvir za označevanje z energijskimi nalepkami.
- (8) Izboljšanje učinkovitosti izdelkov, povezanih z energijo, na podlagi ozaveščenih odločitev strank koristi gospodarstvu Unije, zmanjšuje povpraševanje po energiji in omogoča prihranke strankam pri stroških za energijo, prispeva k inovacijam in naložbam v energijska učinkovitost ter omogoča konkurenčno prednost industrijskim panogam, ki razvijajo in proizvajajo energijska najučinkovitejše izdelke. Prispeva tudi k doseganju ciljev Unije glede povečanja energijske učinkovitosti za leti 2020 in 2030 ter njenih okoljskih ciljev in ciljev, ki se nanašajo na podnebne spremembe. Poleg tega naj bi takšno izboljšanje pozitivno vplivalo na okoljska učinkovitost izdelkov, povezanih z energijo, in njihovih delov, kar zajema tudi uporabo drugih virov poleg virov energije.
- (9) Ta uredba bi morala prispevati k razvoju energijsko pametnih izdelkov, ki jih je mogoče aktivirati za vzajemno delovanje z drugimi napravami in sistemi, vključno s samim energetska omrežjem, ter k njihovemu prepoznavanju s strani strank in tržnemu uvajanju, tako da bi izboljšali energijska učinkovitost ali uvajanje obnovljivih virov energije, zmanjšali porabo energije in spodbudili inovacije v industriji Unije.

- (10) Stranka, ki ima na voljo točne, ustrezne in primerljive informacije o specifični porabi energije pri izdelkih, povezanih z energijo, lažje izbere izdelke, ki med uporabo porabijo manj energije in drugih bistvenih virov. Obvezna standardizirana nalepka za izdelke, povezane z energijo, je učinkovito sredstvo, s katerim se morebitnim strankam zagotovijo primerljive informacije o energijski učinkovitosti izdelkov, povezanih z energijo. Nalepko bi bilo treba dopolniti z informacijskim listom izdelka. Nalepka bi morala biti enostavno razpoznavna, preprosta in jedrnata. V ta namen bi bilo treba ohraniti obstoječo barvno lestvico od temnozelene do rdeče barve kot izhodišče za seznanjanje strank z energijsko učinkovitostjo izdelkov. Da bi bila nalepka dejansko uporabna za stranke, ki želijo prihraniti energijo in stroške, bi morale stopnje na lestvici nalepke ustrezati bistvenim prihrankom energije in stroškov za stranke. Za večino skupin izdelkov bi morala biti na nalepki, če je to ustrezno, poleg lestvice za energijsko označevanje navedena absolutna poraba energije, da bi lahko stranke predvidele, kako se njihove odločitve neposredno odražajo pri stroških za energijo. Vendar pa iste informacije ni mogoče navesti v zvezi z izdelki, povezanimi z energijo, ki sami ne porabljajo energije.

- (11) Izkazalo se je, da je razvrstitev z uporabo črk od A do G za stranke stroškovno učinkovita. Pričakuje se, da naj bi njena enotna uporaba pri vseh skupinah izdelkov izboljšala preglednost in razumevanje pri strankah. V primerih, ko izdelkov zaradi ukrepov v zvezi z okoljsko primerno zasnovo v skladu z Direktivo 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹ ni več mogoče uvrstiti v razred „E“, „F“ ali „G“, bi morali biti ti razredi na nalepki kljub temu prikazani v sivi barvi. V izjemnih in ustrezno utemeljenih primerih, na primer kadar v celotni paleti sedmih razredov prihranki niso zadostni, bi morale biti mogoče, da je na nalepki manj razredov kot na običajni lestvici od A do G. V teh primerih bi bilo treba barvno lestvico od temnozelene do rdeče barve ohraniti za preostale razrede in bi jo bilo treba uporabljati samo za nove izdelke, ki so dani na trg ali v uporabo.
- (12) Dobavitelj bi moral ob dajanju izdelka na trg vsaki enoti izdelka priložiti nalepko v papirni obliki, ki bi izpolnjevala zahteve iz ustreznega izvedbenega akta. V ustreznem delegiranem aktu bi bilo treba določiti najučinkovitejše načine prikaza nalepk, pri čemer je treba upoštevati, kakšne posledice bo to imelo za stranke, dobavitelje in trgovce, lahko pa bi se določilo tudi, da se nalepka natisne na embalaži izdelka. Trgovec bi moral prikazati zagotovljeno nalepko skupaj z enoto izdelka na mestu, določenem v ustreznem delegiranem aktu. Prikazana nalepka bi morala biti jasno vidna in razpoznavna kot nalepka, ki pripada zadevnemu izdelku, ne da bi potrošnik moral prebrati blagovno znamko ali številko modela na nalepki, prav tako pa bi morala pritegniti pozornost stranke, ki pregleduje razstavljen izdelek.

¹ Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (UL L 285, 31.10.2009, str. 10).

- (13) Zaradi napredka v digitalni tehnologiji bi lahko bilo omogočeno, da se poleg natisnjene energijske nalepke uporabi tudi elektronska nalepka, kar pa ne bi smelo vplivati na obveznost dobavitelja, da vsaki enoti izdelka priloži natisnjeno nalepko. Trгоvec bi prav tako moral imeti možnost, da informacijski list izdelka prenese iz zbirke podatkov o izdelku.
- (14) Kadar energijske nalepke ni mogoče prikazati, na primer pri nekaterih oblikah prodaje na daljavo, v vizualnih oglasih in tehničnem promocijskem gradivu, bi bilo treba morebitnim strankam sporočiti vsaj energijski razred izdelka in razpon razredov energijske učinkovitosti na nalepki.
- (15) Proizvajalci se na energijske nalepke odzivajo z razvojem energijsko vse učinkovitejših izdelkov in njihovim dajanjem na trg. Poleg tega opuščajo proizvodnjo manj učinkovitih izdelkov, zahvaljujoč spodbudam iz prava Unije o okoljsko primerni zasnovi. Posledica tega tehnološkega razvoja je, da večina modelov izdelkov zaseda najvišje razrede energijske nalepke. Da bi strankam omogočili ustrezno primerjavo izdelkov, bi morda bila potrebna nadaljnja diferenciacija izdelkov, zaradi česar bi bilo treba prevrednotiti nalepke. V tej uredbi bi zato bilo treba določiti podrobno ureditev prevrednotenja, da bi dobaviteljem in trgovcem zagotovili čim večjo pravno varnost.

- (16) Za nekatere nalepke, uvedene z delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Direktive 2010/30/EU, so izdelki na voljo samo ali večinoma v najvišjih razredih. To zmanjšuje učinkovitost nalepk. Razredi na obstoječih nalepkah imajo, odvisno od skupine izdelkov, različne lestvice, pri čemer je lahko najvišji razred kateri koli med razredoma A in A+++. Posledično so lahko stranke, ko primerjajo nalepke med različnimi skupinami izdelkov, zmotno prepričane, da pri določeni nalepki obstajajo še višji energijski razredi od tistih, ki so prikazani. Da bi preprečili morebitno tovrstno zmedo, je primerno kot prvi korak na začetku prevrednotiti obstoječe nalepke, da bi zagotovili homogeno lestvico od A do G za tri kategorije izdelkov na podlagi te uredbe.
- (17) Označevanje izdelkov za ogrevanje prostorov in vode z energijskimi nalepkami je bilo uvedeno šele pred kratkim, tehnološki napredek v teh skupinah izdelkov pa je relativno počasen. Trenutna ureditev označevanja jasno razlikuje med tehnologijami na osnovi konvencionalnih fosilnih goriv, ki so v najboljšem primeru razreda A, in tehnologijami, ki uporabljajo obnovljive vire energije in so pogosto bistveno dražje, za katere so rezervirani razredi A+, A++ in A+++. Pomemben prihranek energije je mogoče doseči že z najučinkovitejšimi tehnologijami na osnovi fosilnih goriv, zato bi bilo primerno, da se jih še naprej spodbuja kot razred A. Ker se bo trg za izdelke za ogrevanje prostorov in vode verjetno le počasi preusmeril na tehnologije obnovljivih virov, je primerno, da bi nalepke za te izdelke prevrednotili pozneje.

- (18) Po začetnem prevrednotenju bi bilo treba pogostost nadaljnjega prevrednotenja določiti glede na odstotek prodanih izdelkov iz najvišjih razredov. Pri nadaljnjem prevrednotenju bi bilo treba upoštevati hitrost tehnološkega napredka ter preprečiti pretirano obremenjevanje dobaviteljev in trgovcev, predvsem pa malih podjetij. Zato bi bilo zaželeno, da bi prevrednotenje izvedli približno vsakih 10 let. Najvišji razred na novo prevrednoteni nalepki bi moral biti prazen, s čimer bi spodbujali tehnološki napredek, zagotovili regulativno stabilnost, omejili pogostost prevrednotenja ter omogočili razvoj in priznavanje vse učinkovitejših izdelkov. V izjemnih primerih, ko se pričakuje hitrejši tehnološki razvoj, se ob uvedbi na novo prevrednotene nalepke noben izdelek ne bi smel uvrstiti v najvišja razreda.
- (19) Komisija bi morala pred prevrednotenjem izvesti ustrezno pripravljalo študijo.
- (20) Da s prevrednotenjem nalepk za določeno skupino izdelkov ne bi zmedli strank, bi bilo treba nalepke na zadevnih izdelkih, ki so razstavljeni v trgovinah, zamenjati v kratkem času in organizirati ustrezne kampanje za obveščanje potrošnikov, v katerih bi bilo jasno prikazano, da je bila uvedena nova različica nalepke.
- (21) V primeru prevrednotene nalepke bi morali dobavitelji v določenem obdobju trgovcem zagotavljati obstoječe in prevrednotene nalepke. Obstoječe nalepke na razstavljenih izdelkih, vključno s tistimi na spletu, bi bilo treba zamenjati s prevrednotenimi nalepkami čim hitreje po datumu, ki je za zamenjavo določen v delegiranem aktu o prevrednoteni nalepki. Trgovci ne bi smeli prikazovati prevrednotenih nalepk pred datumom zamenjave.

- (22) Zagotoviti je treba jasno in sorazmerno porazdelitev obveznosti, ki ustrezajo vlogi vsakega subjekta v procesu dobave in distribucije. Gospodarski subjekti bi morali biti odgovorni za izpolnjevanje zahtev, povezanih z njihovo vlogo v dobavni verigi, in bi morali zagotoviti, da dajejo na trg samo izdelke, ki so skladni s to uredbo in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi te uredbe.
- (23) Da bi stranke ohranile zaupanje v energijsko nalepko, ne bi smelo biti dovoljeno, da bi se za izdelke, povezane z energijo, ter za izdelke, ki niso povezani z energijo, uporabljale druge nalepke, ki bi posnemale energijsko nalepko. Kadar izdelki, povezani z energijo, niso zajeti z delegiranimi akti, bi morale imeti države članice možnost, da ohranijo ali uvedejo nove nacionalne sisteme označevanja takšnih izdelkov. Iz istega razloga ne bi smele biti dovoljene dodatne nalepke, oznake, simboli ali napisi, pri katerih je verjetno, da bi stranke zavedle ali zmedle glede porabe energije pri zadevnem izdelku. Za oznake, določene na podlagi prava Unije, kot je označevanje pnevmatik glede na izkoristek goriva in druge okoljske parametre, ter dodatne oznake, kot sta EU Energy Star in znak EU za okolje, se ne bi smelo šteti, da so zavajajoče ali da povzročajo zmedo.
- (24) Strankam so vedno pogosteje ponujene posodobitve programske ali strojne programske opreme njihovih izdelkov, potem ko so bili ti dani na trg in so se začeli uporabljati. Te posodobitve so sicer običajno namenjene izboljšanju učinkovitosti izdelka, vendar pa lahko vplivajo tudi na energijsko učinkovitost in druge parametre izdelka, navedene na energijski nalepki. Če so te spremembe v škodo tistega, kar je navedeno na nalepki, bi morale biti stranke obveščene o teh spremembah in imeti možnost, da posodobitev sprejmejo ali zavrnejo.

- (25) Da bi zagotovili pravno varnost, je treba pojasniti, da se za izdelke, povezane z energijo, uporabljajo pravila o nadzoru trga Unije in nadzoru proizvodov, danih na trg Unije, iz Uredbe (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Zaradi načela prostega pretoka blaga je nujno učinkovito medsebojno sodelovanje organov držav članic za nadzor trga. Tako sodelovanje pri označevanju z energijskimi nalepkami bi morala Komisija okrepiti s podpiranjem skupin za upravno sodelovanje (*Administrative Co-operation Group - AdCo*) na področju okoljsko primerne zasnove in na področju označevanja z energijskimi nalepkami.
- (26) Predlog Komisije za novo uredbo o nadzoru trga proizvodov združuje določbe Uredbe (ES) št. 765/2008, Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta² ter več sektorskih harmonizacijskih zakonodajnih aktov Unije. Navedeni predlog vključuje določbe o zaščitnih klavzulah iz Sklepa št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta³, ki bi se uporabljale za vse harmonizacijske zakonodajne akte Unije. Dokler sozakonodajalca novo uredbo še obravnavata, se je ustrezno sklicevati na Uredbo (ES) št. 765/2008 in v to uredbo vključiti zaščitne klavzule.

¹ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

² Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov (UL L 11, 15.1.2002, str. 4).

³ Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta 93/465/EGS (UL L 218, 13.8.2008, str. 82).

- (27) Dejavnosti nadzora trga iz Uredbe (ES) št. 765/2008 niso namenjene izključno varstvu zdravja in varnosti, temveč se uporabljajo tudi za uveljavljanje prava Unije, namenjenega varstvu drugih javnih interesov, tudi energijske učinkovitosti. Splošna metodologija Unije za oceno tveganja je bila posodobljena v skladu s sporočilom Komisije z naslovom »20 ukrepov za varnejše in skladne proizvode za Evropo: večletni akcijski načrt za nadzor proizvodov v EU« z dne 13. februarja 2013, tako da so vanjo zajeta vsa tveganja, tudi tista, povezana z označevanjem z energijskimi nalepkami.
- (28) Za usklajene in stroškovno učinkovite ukrepe za nadzor trga po vsej Uniji sta potrebna tudi dobro strukturirana ter celovita arhiviranje in izmenjava vseh relevantnih informacij o nacionalnih dejavnostih v zvezi s tem med državami članicami, vključno s sklicevanjem na uradna obvestila, ki jih zahteva ta uredba. Zbirka podatkov „informatijski in komunikacijski sistem za nadzor trga“ (*Information and Communication System on Market Surveillance – ICSMS*), ki jo je vzpostavila Komisija, je zelo primerna za oblikovanje popolne zbirke podatkov o nadzoru trga, zato bi bilo treba njeno uporabo močno spodbujati.
- (29) Da bi oblikovali uporabno orodje za potrošnike, da bi trgovci lahko prejeli informacijske liste izdelka na druge možne načine, da bi omogočili spremljanje skladnosti in zagotovili najnovejše tržne podatke, potrebne za regulativni proces revizij nalepk in informacijskih listov določenih izdelkov, bi morala Komisija vzpostaviti in vzdrževati zbirko podatkov o izdelkih, ki bi jo sestavljala javni del in del, ki zadeva skladnost, ter ki bi morala bila dostopna prek spletnega portala.

- (30) Dobavitelji bi morali – brez poseganja v obveznosti držav članic glede nadzora trga in obveznosti dobaviteljev glede preverjanja skladnosti izdelkov –, zahtevane informacije o skladnosti izdelka dati na voljo v elektronski obliki v zbirki podatkov o izdelkih. Informacije, ki so pomembne za potrošnike in trgovce, bi morale biti javno dostopne v javnem delu zbirke podatkov o izdelkih. Te informacije bi morale biti na voljo kot odprti podatki, da jih bodo lahko uporabljali razvijalci mobilnih aplikacij in bodo lahko uporabljene v drugih orodjih za primerjanje. Omogočiti bi morali enostaven in neposreden dostop do javnega dela zbirke podatkov o izdelkih, in sicer z orodji, ki so namenjena uporabnikom, kot je dinamična hitroodzivna koda (koda QR), vključena na natisnjeni nalepki.
- (31) Za del zbirke podatkov o izdelkih, ki zadeva skladnost, bi morala veljati stroga pravila o varstvu podatkov. Zahtevani specifični deli tehnične dokumentacije v delu, ki zadeva skladnost, bi morali biti na voljo organom za nadzor trga in Komisiji. Kadar so nekatere tehnične informacije tako občutljive, da jih ne bi bilo ustrezno uvrstiti v kategorijo tehnične dokumentacije, ki je podrobno določena v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi te uredbe, bi morali biti organi za nadzor trga še vedno pooblaščen, da po potrebi dobijo dostop do navedenih informacij v skladu z obveznostjo sodelovanja, ki zavezuje dobavitelje, ali tako, da bi dobavitelji v zbirko podatkov o izdelkih prostovoljno naložili dodatne dele tehnične dokumentacije.

- (32) Da bi lahko bila zbirka podatkov o izdelkih čim prej uporabna, bi morale biti obvezno registrirati vse modele, katerih enote so dane na trg od datuma začetka veljavnosti te uredbe dalje. Za modele, katerih enote so bile dane na trg pred začetkom veljavnosti te uredbe in se ne tržijo več, bi morala biti registracija neobvezna. Določiti bi bilo treba ustrezno prehodno obdobje, ki bi omogočalo razvoj zbirke podatkov, dobaviteljem pa, da izpolnijo svoje obveznosti v zvezi z registracijo. Kadar je izdelek, ki je že na trgu, spremenjen tako, da bi bilo treba to označiti na nalepki ali v informacijskem listu izdelka, bi se morale šteti, da je ta izdelek nov model, dobavitelj pa bi ga moral registrirati v zbirki podatkov. Komisija bi morala v sodelovanju z organi za nadzor trga in dobavitelji posebej pozorno spremljati prehodni postopek, dokler se ne bi javni del in del, ki zadeva skladnost, zbirke podatkov o izdelkih začela v celoti uporabljati.
- (33) Kazni za kršitve določb te uredbe in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi te uredbe, bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (34) Da bi spodbujali energijsko učinkovitost, blažitev podnebnih sprememb in varstvo okolja, bi morale imeti države članice možnost uvesti spodbude za uporabo energijsko učinkovitih izdelkov. Države članice se lahko same odločijo, kakšna bo narava teh spodbud. Take spodbude bi morale biti skladne s pravili Unije o državni pomoči in ne bi smele ustvarjati neupravičenih tržnih ovir. Ta uredba ne vpliva na izid prihodnjih postopkov glede državnih pomoči, ki bi se lahko glede teh spodbud začeli v skladu s členoma 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

- (35) Porabo energije, učinkovitost in druge informacije v zvezi z izdelki, za katere veljajo zahteve za določene izdelke v skladu s to uredbo, bi bilo treba meriti z zanesljivimi, točnimi in ponovljivimi metodami, pri katerih bi bile upoštevane najsodobnejše splošno priznane metode merjenja in izračunavanja. Zaradi pravilnega delovanja notranjega trga bi morali biti standardi harmonizirani na ravni Unije. Pri takšnih metodah in standardih bi bilo treba čim bolj upoštevati resnično uporabo določenega izdelka, vedenjske vzorce povprečnega potrošnika, hkrati pa bi morali biti robustni, da bi odvrčali namerno in nenamerno neupoštevanje zahtev. Energijske nalepke bi morale odražati primerjalni učinek dejanske uporabe izdelkov, kolikor je to mogoče glede na to, da so v ta namen potrebni zanesljivi in ponovljivi laboratorijski preskusi. Zato dobaviteljem ne bi smelo biti dovoljeno vključiti programske ali strojne opreme, ki v preskusnih pogojih samodejno spremeni učinkovitost izdelka. Če standardi ob začetku uporabe zahtev za določene izdelke ne bodo objavljeni, bi morala Komisija v *Uradnem listu Evropske unije* objaviti prehodne metode merjenja in izračunavanja v zvezi z navedenimi zahtevami za določene izdelke. Ko bo napotilo na takšen standard objavljeno, bi bilo treba predpostavljati, da izpolnjevanje tega standarda pomeni skladnost z metodami merjenja za navedene posebne zahteve za izdelke, sprejete na podlagi te uredbe.

- (36) Komisija bi morala pripraviti dolgoročni delovni načrt za revizijo nalepk za določene izdelke, povezane z energijo, ki bi zajemal okvirni seznam nadaljnjih izdelkov, povezanih z energijo, za katere bi bilo mogoče uvesti energijsko nalepko. Delovni načrt bi bilo treba izvajati tako, da bi najprej opravili tehnično, okoljsko in ekonomsko analizo zadevnih skupin izdelkov. V tej analizi bi bilo treba upoštevati tudi dodatne informacije, vključno z možnostjo in stroški zagotavljanja informacij potrošnikom o učinkovitosti izdelka, povezanega z energijo, na primer o njegovi porabi energije, trpežnosti ali okoljski učinkovitosti, v skladu s ciljem spodbujanja krožnega gospodarstva. Take dodatne informacije bi morale prispevati k večji razumljivosti in učinkovitosti nalepk za potrošnike in nanje ne bi smele negativno vplivati.
- (37) Dobavitelji izdelkov, ki so se pred začetkom veljavnosti te uredbe tržili v skladu z Direktivo 2010/30/EU, bi morali biti še naprej obvezani, da na zahtevo organov za nadzor trga zagotovijo elektronsko različico tehnične dokumentacije zadevnih izdelkov. Pri tem bi bilo treba z ustreznimi prehodnimi določbami zagotoviti pravno varnost in kontinuiteto.

- (38) Da se poleg tega zagotovi nemoten prehod na to uredbo, bi se morale za ustrezne skupine izdelkov še naprej uporabljati obstoječe zahteve, določene v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 10 Direktive 2010/30/EU, ter Direktivi Komisije 96/60/ES¹, dokler jih ne razveljavijo ali nadomestijo delegirani akti, sprejeti na podlagi te uredbe. Uporaba navedenih obstoječih zahtev ne posega v uporabo obveznosti na podlagi te uredbe.
- (39) Da bi se v skladu s sklopom posebnih meril določile specifične skupine izdelkov, povezanih z energijo, in da bi se uvedle posebne nalepke in informacijski listi izdelkov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da sprejme akte v skladu s členom 290 PDEU. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje². Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

¹ Direktiva Komisije 96/60/ES z dne 19. septembra 1996 o izvajanju Direktive Sveta 92/75/EGS v zvezi z energijskim označevanjem gospodinjskih pralno-sušilnih strojev (UL L 266, 18.10.1996, str. 1).

² UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (40) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, ki bi ji omogočila, da na podlagi zaščitnega postopka Unije ugotavlja, ali je nacionalni ukrep upravičen ali ne, in da določi natančne zahteve glede operativnih podrobnosti v zvezi z zbirko podatkov o izdelkih. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹.
- (41) Ker ciljev te uredbe, in sicer da bi z zagotavljanjem ustreznih informacij omogočili strankam, da izberejo učinkovitejše izdelke, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi nadaljnjega razvoja harmoniziranega regulativnega okvira in zagotavljanja enakih konkurenčnih pogojev za proizvajalce lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (42) Ta uredba ne bi smela posegati v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos v nacionalno pravo in datumom začetka uporabe Direktive 2010/30/EU.
- (43) Direktivo 2010/30/EU bi bilo zato treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa okvir, ki se uporablja za izdelke, povezane z energijo (v nadaljnjem besedilu: izdelki), ki so dani na trg ali v uporabo. Za te izdelke določa nalepke in standardizirane podatke o izdelku, kar zadeva energijsko učinkovitost, porabo energije in drugih virov pri izdelkih med njihovo uporabo ter dodatne informacije v zvezi z izdelki, s čimer strankam omogoča, da izberejo učinkovitejše izdelke in zmanjšajo porabo energije.
2. Ta uredba se ne uporablja za:
 - (a) rabljene izdelke, razen kadar so uvoženi iz tretje države;
 - (b) prevozna sredstva za osebe ali blago.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „izdelek, povezan z energijo,“ ali „izdelek“ pomeni blago ali sistem, ki med uporabo vpliva na porabo energije in je dan na trg ali v uporabo, vključno z deli, ki med uporabo vplivajo na porabo energije, ki so dani na trg ali v uporabo strankam ter so namenjeni za vgradnjo v izdelke;
- (2) „skupina izdelkov“ pomeni skupino izdelkov z isto glavno funkcionalnostjo;
- (3) „sistem“ pomeni kombinacijo več kosov blaga, ki, kadar so sestavljeni, opravljajo posebno funkcijo v pričakovanem okolju in za katere se lahko energijska učinkovitost določa kot za en sam kos;
- (4) „model“ pomeni različico izdelka, v kateri imajo vse enote enake tehnične lastnosti, pomembne za nalepko in informacijski list izdelka, ter skupno identifikacijsko oznako;
- (5) „identifikacijska oznaka modela“ pomeni kodo, običajno alfanumerično, po kateri se določen model izdelka razlikuje od drugih modelov iste blagovne znamke ali istega dobaviteljevega imena;

- (6) „enakovredni model“ pomeni model, ki ima enake tehnične lastnosti, pomembne za nalepko, in enak informacijski list izdelka, vendar ga je isti dobavitelj dal na trg ali v uporabo kot drug model z drugačno identifikacijsko oznako modela;
- (7) „omogočanje dostopnosti na trgu“ pomeni dobavo izdelka za distribucijo ali uporabo na trgu Unije v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi odplačno ali neodplačno;
- (8) „dajanje na trg“ pomeni prvo omogočanje dostopnosti izdelka na trgu Unije;
- (9) „dajanje v uporabo“ pomeni prvo uporabo izdelka za predvideni namen na trgu Unije;
- (10) „proizvajalec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki proizvaja izdelek ali za katero se tak izdelek zasnuje ali proizvaja in ki trži ta izdelek pod svojim imenom ali blagovno znamko;
- (11) „pooblaščen zastopnik“ pomeni fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo je proizvajalec pisno pooblastil, da v njegovem imenu izvaja določene naloge;
- (12) „uvoznik“ pomeni fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki da izdelek iz tretje države na trg Unije;

- (13) „trgovec“ pomeni prodajalca na drobno ali drugo fizično ali pravno osebo, ki izdelke strankam ponuja naprodaj, v najem ali v nakup s pridržanim lastništvom ali jih razstavlja, ali monterje, ki izvajajo gospodarsko dejavnost, bodisi odplačno ali neodplačno;
- (14) „dobavitelj“ pomeni proizvajalca s sedežem v Uniji, pooblaščenega zastopnika proizvajalca, ki nima sedeža v Uniji, ali uvoznika, ki da izdelek na trg Unije;
- (15) „prodaja na daljavo“ pomeni ponujanje naprodaj, v najem ali v nakup s pridržanim lastništvom, izveden po pošti, prek kataloške prodaje, spleta, trženja po telefonu ali na kateri koli drug način, pri katerem ni mogoče pričakovati, da bo morebitna stranka videla razstavljeni izdelek;
- (16) „stranka“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki kupi, najame ali prejme izdelek za lastno uporabo, ne glede na to, ali deluje za namene, ki ne spadajo v njeno trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnost;
- (17) „energijska učinkovitost“ pomeni razmerje med doseženo učinkovitostjo, storitvijo, blagom ali energijo ter vloženo energijo;
- (18) „harmonizirani standard“ pomeni standard, kakor je opredeljen v točki (c) člena 2(1) Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹;

¹ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

- (19) „nalepka“ pomeni grafični prikaz v natisnjeni ali elektronski obliki, ki vključuje zaključeno lestvico z uporabo izključno črk od A do G – pri čemer vsaka črka predstavlja razred in vsak razred ustreza prihranku energije – v sedmih različnih barvah od temnozelene do rdeče, z namenom stranke seznaniti z energijsko učinkovitostjo in porabo energije; to zajema prevrednotene nalepke in nalepke z manj razredi in barvami v skladu s členom 11(10) in (11);
- (20) „prevrednotenje“ pomeni postopek uvajanja strožjih zahtev za doseganje energijskega razreda na nalepki za določeno skupino izdelkov;
- (21) „prevrednotena nalepka“ pomeni nalepko za določeno skupino izdelkov, pri katerih je bilo opravljeno prevrednotenje, ki se razlikuje od nalepk pred prevrednotenjem, pri čemer je ohranila vizualno in zaznavno skladnost vseh nalepk;
- (22) „informacijski list izdelka“ pomeni standardni dokument z informacijami o izdelku v natisnjeni ali elektronski obliki;
- (23) „tehnična dokumentacija“ pomeni dokumentacijo, ki organom za nadzor trga omogoča, da ocenijo točnost nalepke in informacijskega lista izdelka, tudi poročila o preskusu ali podobna tehnična dokazila;
- (24) „dodatne informacije“ pomeni informacije o funkcijski in okoljski učinkovitosti izdelka, kot so določene v delegiranem aktu;

- (25) „zbirka podatkov o izdelkih“ pomeni sistematično urejeno zbirko podatkov o izdelkih, ki vključuje javni del, namenjen potrošnikom, z elektronskim dostopom do informacij v zvezi s posameznimi parametri izdelka, spletni portal za dostopnost in del, ki zadeva skladnost, pri čemer so jasno določene zahteve glede dostopnosti in varnosti;
- (26) „dovoljeno odstopanje“ pomeni največjo dovoljeno odstopanje rezultatov meritev in izračunov iz preskusov za preverjanje, ki jih opravijo organi za nadzor trga ali so opravljeni v njihovem imenu, v primerjavi z vrednostmi izraženih ali objavljenih parametrov, ki odražajo odstopanja zaradi razlik med laboratoriji.

Člen 3

Splošne obveznosti dobaviteljev

1. Dobavitelj zagotovi, da sta izdelkom, danim na trg, brezplačno priloženi natisnjene nalepke s točnimi podatki in informacijski listi izdelka v skladu s to uredbo in ustreznimi delegiranimi akti.

V delegiranih aktih iz točke (h) člena 16(3) je lahko kot alternativna možnost določeno, da zadostuje, da dobavitelj, namesto da bi informacijski list izdelka zagotovil z izdelkom, parametre s tega informacijskega lista izdelka vnese v zbirko podatkov o izdelku. V takem primeru dobavitelj trgovcu na zahtevo zagotovi informacijski list izdelka v tiskani obliki.

V delegiranih aktih je lahko določeno, da je nalepka natisnjena na embalaži izdelka.

2. Dobavitelj trgovcu nemudoma, najpozneje pa v petih delovnih dneh po trgovčevi zahtevi, brezplačno dostavi natisnjene nalepke, tudi prevrednotene nalepke v skladu s členom 11(13), in informacijske liste izdelka.
3. Dobavitelj zagotovi točnost priloženih nalepk in informacijskih listov izdelka in predloži tehnično dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče preveriti točnost.
4. Ko je enota modela v uporabi, dobavitelj od stranke zahteva izrecno soglasje za vse spremembe, ki jih nameravajo na enoti izvesti s posodobitvami, ki bi bile v škodo parametrov na nalepki o energijski učinkovitosti, ki veljajo za zadevno enoto, kot je določeno v ustreznem delegiranem aktu. Dobavitelj seznani stranko s ciljem posodobitve in s spremembami parametrov, vključno z vsakršno spremembo energijskega razreda. Dobavitelj stranki ponudi možnost, da zavrne posodobitev brez nepotrebne izgube funkcionalnosti za obdobje, ki je sorazmerno s povprečno življenjsko dobo izdelka.
5. Dobavitelj na trg ne daje izdelkov, ki so zasnovani tako, da se učinkovitost modela samodejno spremeni v pogojih preskušanja, da bi tako dosegli ugodnejšo raven za katerega od parametrov, določenih v ustreznem delegiranem aktu ali vključenih v dokumentacijo, priloženo izdelku.

Člen 4

Obveznosti dobaviteljev v zvezi z zbirko podatkov o izdelkih

1. S 1. januarjem 2019 dobavitelj, preden da na trg enoto novega modela, zajetega v delegiranem aktu, za ta model v zbirko podatkov o izdelkih, in sicer v javni del in del, ki zadeva skladnost, vnese informacije, določene v Prilogi I.
2. Kadar so enote modelov, zajetih v delegiranem aktu, dane na trg med ... [datum začetka veljavnosti te uredbe] in 1. januarjem 2019, dobavitelj do 30. junija 2019 v zbirko podatkov o izdelkih v zvezi s temi modeli vnese informacije, določene v Prilogi I.

Dokler podatki niso vneseni v zbirko podatkov o izdelkih, dobavitelj zagotovi, da je elektronska različica tehnične dokumentacije na voljo za pregled v desetih dneh po prejemu zahteve organov za nadzor trga ali Komisije.
3. Dobavitelj lahko v zbirko podatkov o izdelkih vnese informacije, določene v Prilogi I, za modele, katerih enote so bile izključno dane na trg pred ... [datum začetka veljavnosti te uredbe].
4. Izdelek, ki je bil spremenjen tako, da bi bilo to treba navesti na nalepki ali informacijskem listu izdelka, se šteje za nov model izdelka. Ko dobavitelj enot modela ne daje več na trg, to navede v zbirki podatkov.

5. Obveznosti iz odstavkov 1 in 2 tega člena se ne uporabljajo za komplete grelnikov iz delegiranih uredb Komisije (EU) št. 811/2013¹, (EU) št. 812/2013² in (EU) 2015/1187³, kadar je zagotovitev nalepk za te komplete izključna odgovornost trgovca.
6. Potem ko je bila na trg dana zadnja enota modela, dobavitelj 15 let hrani informacije glede tega modela v delu zbirke podatkov o izdelkih, ki zadeva skladnost. Če je glede na povprečno življenjsko dobo izdelka to ustrezno, se lahko na podlagi točke (q) člena 16(3) določi krajši čas hrambe podatkov. Informacije v javnem delu zbirke podatkov se ne izbrišejo.

¹ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 811/2013 z dne 18. februarja 2013 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede energijskega označevanja grelnikov prostorov, kombiniranih grelnikov, kompletov grelnika prostorov, naprave za uravnavanje temperature in sončne naprave ter kompletov kombiniranega grelnika, naprave za uravnavanje temperature in sončne naprave (UL L 239, 6.9.2013, str. 1).

² Delegirana uredba Komisije (EU) št. 812/2013 z dne 18. februarja 2013 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta o zahtevah glede energijskega označevanja grelnikov vode, hranilnikov tople vode ter kompletov grelnika vode in sončne naprave (UL L 239, 6.9.2013, str. 83).

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/1187 z dne 27. aprila 2015 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z označevanjem kotlov na trdno gorivo in kompletov kotla na trdno gorivo, dodatnih grelnikov, naprav za uravnavanje temperature in sončnih naprav z energijskimi nalepkami (UL L 193, 21.7.2015, str. 43).

Člen 5
Obveznosti trgovcev

1. Trgovec:
 - (a) vidno prikaže, tudi pri spletni prodaji na daljavo, nalepko, ki jo za enote modela, zajetega v ustreznem delegiranem aktu, zagotovi dobavitelj ali ki je dana na voljo v skladu z odstavkom 2; in
 - (b) da strankam na voljo informacijski list izdelka, na zahtevo tudi v fizični obliki na prodajnih mestih.
2. Kadar trgovec ne glede na člen 3(1) nima nalepke, jo zahteva od dobavitelja v skladu s členom 3(2).
3. Kadar trgovec ne glede na člen 3(1) nima informacijskega lista izdelka, ga zahteva od dobavitelja v skladu s členom 3(2), ali ga – če se tako odloči – natisne ali prenese za elektronski prikaz iz zbirke podatkov, če so te funkcije na voljo za zadevni izdelek.

Člen 6

Druge obveznosti dobaviteljev in trgovcev

Dobavitelj in trgovec:

- (a) v vizualnih oglasih ali v tehničnem promocijskem gradivu za določen model navedeta razred energijske učinkovitosti izdelka in razpon razredov energijske učinkovitosti na nalepki v skladu z ustreznim delegiranim aktom;
- (b) sodelujeta z organi za nadzor trga in na lastno pobudo ali na zahtevo organov za nadzor trga nemudoma ukrepata za odpravo primerov neskladnosti z zahtevami iz te uredbe in ustreznih delegiranih aktov, ki so v njuni pristojnosti;
- (c) za izdelke, zajete v delegiranih aktih, ne dajeta na voljo ali ne prikazujeta drugih nalepk, znakov, simbolov ali napisov, ki niso skladni z zahtevami iz te uredbe in ustreznih delegiranih aktov, če je verjetno, da bi to zavedlo ali zmedlo stranke glede porabe energije ali drugih virov med uporabo izdelka;
- (d) za izdelke, ki niso zajeti v delegiranih aktih, ne zagotovita ali prikazujeta nalepk, ki posnemajo nalepko, določeno v tej uredbi in ustreznih delegiranih aktih;

- (e) za izdelke, ki niso povezani z energijo, ne zagotovita ali prikazujeta nalepk, ki posnemajo nalepke, določene v tej uredbi ali ustreznih delegiranih aktih.

Točka (d) prvega pododstavka ne vpliva na nalepke, določene v nacionalnem pravu, razen če so določene v delegiranih aktih.

Člen 7

Obveznosti držav članic

1. Države članice na svojem ozemlju ne ovirajo dajanja na trg ali v uporabo izdelkov, ki so skladni s to uredbo in ustreznimi delegiranimi akti.
2. Kadar države članice dajejo spodbude za izdelek, ki je naveden v delegiranem aktu, sta cilj teh spodbud najvišja razreda energijske učinkovitosti, v katerih je na voljo znatno število izdelkov, ali višji razredi, določeni v navedenem delegiranem aktu.
3. Države članice zagotovijo, da uvajanje in prevrednotenje nalepk spremljajo izobraževalne in promocijske informacijske kampanje o označevanju z energijskimi nalepkami, če je ustrezno, v sodelovanju z dobavitelji in trgovci. Komisija podpira sodelovanje in izmenjavo najboljših praks v zvezi s temi kampanjami, tudi s spodbujanjem skupnih ključnih sporočil.

4. Države članice določijo pravila o kaznih za kršitev te uredbe in delegiranih aktov in o mehanizmih za njihovo izvrševanje ter sprejmejo vse potrebne ukrepe za njihovo izvajanje. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Šteje se, da so pravila, ki so skladna z zahtevami iz člena 15 Direktive 2010/30/EU, skladna z zahtevami tega odstavka glede kazni.

Države članice do ... [datum začetka veljavnosti te uredbe] uradno obvestijo Komisijo o pravilih iz prvega pododstavka, o katerih je še niso uradno obvestile, in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

Člen 8

Nadzor trga Unije in nadzor izdelkov, ki vstopajo na trg Unije

1. Za izdelke, zajete v tej uredbi in ustreznih delegiranih aktih, se uporabljajo členi 16 do 29 Uredbe (ES) št. 765/2008.

2. Komisija spodbuja in podpira sodelovanje in izmenjavo informacij o nadzoru trga v zvezi z označevanjem izdelkov med nacionalnimi organi držav članic, ki so odgovorni za nadzor trga ali zadolženi za nadzor izdelkov, ki vstopajo na trg Unije, ter med temi organi in Komisijo, med drugim tudi z intenzivnejšim vključevanjem skupin za upravno sodelovanje (AdCo) na področju okoljsko primerne zasnove in na področju označevanja z energijskimi nalepkami.

Informacije se na tak način izmenjajo tudi v primeru, ko se s preskusom ugotovi, da je izdelek skladen s to uredbo in delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 17.

3. V splošne programe držav članic za nadzor trga ali programe držav članic, značilne za sektor, ki so vzpostavljeni na podlagi člena 18 Uredbe (ES) št. 765/2008, so vključeni ukrepi, s katerimi se zagotovi učinkovito izvrševanje te uredbe.
4. Komisija v sodelovanju s skupinami za upravno sodelovanje na področju okoljsko primerne zasnove in na področju označevanja z energijskimi nalepkami oblikuje smernice za izvrševanje te uredbe, zlasti kar zadeva najboljše prakse za preskušanje izdelkov ter izmenjavo informacij med nacionalnimi organi za nadzor trga in Komisijo.
5. Organi za nadzor trga imajo pravico, da v primeru neskladnosti s to uredbo ali ustreznimi delegiranimi akti od dobavitelja zahtevajo povračilo stroškov za pregled dokumentacije in fizične preskuse izdelkov.

Člen 9

Postopek na nacionalni ravni za obravnavanje izdelkov, ki predstavljajo tveganje

1. Kadar organi države članice za nadzor trga upravičeno domnevajo, da izdelek, zajet v tej uredbi, predstavlja tveganje za vidike varstva javnega interesa, zajete v tej uredbi, na primer vidike, povezane z okoljem in varstvom potrošnikov, za zadevni izdelek ocenijo vse zahteve iz te uredbe ali ustreznih delegiranih aktov, ki se nanašajo na označevanje z energijskimi nalepkami in so povezane s tveganjem. Dobavitelji in trgovci za namene te ocene po potrebi sodelujejo z organi za nadzor trga.
2. Kadar organi za nadzor trga med ocenjevanjem iz odstavka 1 ugotovijo, da izdelek ni skladen z zahtevami iz te uredbe ali ustreznih delegiranih aktov, od dobavitelja ali, če je ustrezno, trgovca brez odlašanja zahtevajo, da izvede vse ustrezne popravljalne ukrepe, da izdelek uskladi s temi zahtevami, ga po potrebi umakne s trga ali ga po potrebi odpokliče v razumnem roku, ki je ustrezen glede na stopnjo tveganja, kot lahko predpišejo.

Za ukrepe iz tega odstavka se uporablja člen 21 Uredbe (ES) št. 765/2008.

3. Če organi za nadzor trga menijo, da primer neskladnosti iz odstavka 2 ni omejen na njihovo nacionalno ozemlje, Komisijo in druge države članice obvestijo o rezultatih ocenjevanja in ukrepih, ki so jih zahtevali od dobavitelja ali trgovca.
4. Dobavitelj ali, če je ustrezno, trgovec zagotovi sprejetje vseh ustreznih popravljalnih ali omejevalnih ukrepov v skladu z odstavkom 2 glede vseh zadevnih izdelkov, katerih dostopnost je omogočil na trgu po vsej Uniji.
5. Če dobavitelj ali, če je ustrezno, trgovec v roku iz odstavka 2 ne sprejme ustreznih popravljalnih ukrepov, organi za nadzor trga sprejmejo ustrezne začasne ukrepe, s katerimi prepovejo ali omejijo dostopnost izdelka na svojem nacionalnem trgu, ga umaknejo ali odpokličejo s trga.
6. Organi za nadzor trga Komisijo in druge države članice brez odlašanja obvestijo o ukrepih, sprejetih na podlagi odstavka 5. Navedene informacije vsebujejo vse razpoložljive podrobnosti, še zlasti:
 - (a) podatke za identifikacijo neskladnega izdelka,
 - (b) poreklo izdelka,
 - (c) vrsto domnevne neskladnosti in z njo povezanega tveganja,

- (d) vrsto in trajanje sprejetih nacionalnih ukrepov ter argumente dobavitelja ali, če je ustrezno, trgovca.

Organi za nadzor trga navedejo zlasti, ali je izdelek neskladen zato, ker ni v skladu z zahtevami glede vidikov zaščite javnega interesa iz te uredbe, ali zaradi pomanjkljivih harmoniziranih standardov iz člena 13, ki omogočajo domnevo o skladnosti.

7. Države članice, razen države članice, ki je začela postopek, Komisijo in ostale države članice brez odlašanja obvestijo o vseh sprejetih ukrepih in vseh dodatnih razpoložljivih informacijah v zvezi z neskladnostjo zadevnega izdelka, oziroma o svojih ugovorih, če se s priglašnim nacionalnim ukrepom ne strinjajo.
8. Kadar država članica ali Komisija v 60 dneh po prejemu informacij iz odstavka 6 ne predloži nobenega ugovora glede začasnega ukrepa, ki ga je sprejela država članica, se šteje, da je navedeni ukrep upravičen.
9. Države članice zagotovijo, da se glede zadevnega izdelka brez odlašanja sprejmejo ustrezni omejevalni ukrepi, na primer umik izdelka z njihovega trga.

Člen 10
Zaščitni postopek Unije

1. Kadar so ob zaključku postopka iz člena 9(4) in (5) vloženi ugovori proti ukrepu države članice ali kadar Komisija meni, da je nacionalni ukrep v nasprotju s pravom Unije, se Komisija brez odlašanja posvetuje z državo članico in dobaviteljem ali, če je ustrezno, trgovcem ter oceni nacionalni ukrep.

Komisija na podlagi rezultatov te ocene z izvedbenim aktom odloči, ali je nacionalni ukrep upravičen ali ne, in lahko predlaga ustrezne alternativne ukrepe. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 18(2).

2. Komisija svojo odločitev naslovi na vse države članice in jo nemudoma sporoči državam članicam in zadevnemu dobavitelju ali trgovcu.
3. Če se ugotovi, da je nacionalni ukrep upravičen, vse države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za umik neskladnega izdelka s svojih trgov, in o tem ustrezno obvestijo Komisijo. Če se ugotovi, da je nacionalni ukrep neupravičen, zadevna država članica ukrep umakne.

4. Kadar se ugotovi, da je nacionalni ukrep upravičen, izdelek pa ni skladen zaradi pomanjkljivih harmoniziranih standardov iz člena 9(6) te uredbe, Komisija uporabi postopek iz člena 11 Uredbe (EU) št. 1025/2012.
5. Popravljalni ali omejevalni ukrepi iz člena 9(2), (4), (5) ali (9) ali člena 10(3) veljajo tudi za vse enote neskladnega modela in njemu enakovrednih modelov, razen za enote, za katere dobavitelj dokaže, da so skladne.

Člen 11

Postopek za uvedbo in prevrednotenje nalepk

1. V zvezi s skupinami izdelkov iz odstavkov 4 in 5 Komisija ob upoštevanju odstavkov 4 in 5 ter 8 do 12 prevrednoti nalepke, ki so bile veljavne ...[datum začetka veljavnosti te uredbe].

Z odstopanjem od zahteve po doseganju znatnih prihrankov energije in stroškov iz točke (b) člena 16(3), se v primeru, ko se s prevrednotenjem ne da doseči takšnih prihrankov, zagotovi vsaj homogena lestvica od A do G.
2. Če ... [datum začetka veljavnosti te uredbe] za skupino izdelkov nalepka ne obstaja, lahko Komisija uvede nalepke v skladu z odstavki 8 do 12.

3. Komisija lahko v skladu z odstavki 8 do 12 dodatno prevrednoti nalepke, prevrednotene v skladu z odstavkom 1 ali uvedene v skladu z odstavkom 2, če so pogoji iz točke (a) ali (b) odstavka 6 izpolnjeni.
4. Da bi zagotovili homogeno lestvico od A do G, Komisija na podlagi člena 16 te uredbe do ... [6 let po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme delegirane akte, da se ta uredba dopolni z uvedbo prevrednotenih nalepk od A do G za skupine izdelkov, zajete v delegiranih aktih, ki so bili sprejeti na podlagi Direktive 2010/30/EU, z namenom, da se prevrednotene nalepke tako v trgovinah kot na spletu prikažejo 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranih aktov, sprejetih na podlagi te uredbe.

Pri določanju vrstnega reda skupin izdelkov, ki se prevrednotijo, Komisija upošteva delež izdelkov v najvišjih razredih.
5. Z odstopanjem od odstavka 4 Komisija:
 - (a) do ... [8 let po datumu začetka veljavnosti te uredbe] predstavi preglede za skupine izdelkov, zajete v delegiranih uredbah (EU) št. 811/2013, (EU) št. 812/2013 ter (EU) 2015/1187, z namenom njihovega prevrednotenja in, če je ustrezno, na podlagi člena 16 te uredbe do ... [9 let po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme delegirane akte, da se ta uredba dopolni z uvedbo prevrednotenih nalepk od A do G.

V vsakem primeru se delegirani akti, s katerimi se uvedejo prevrednotene nalepke od A do G, sprejmejo najpozneje ... [13 let po datumu začetka veljavnosti te uredbe];

- (b) na podlagi člena 167 te uredbe do ... [15 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme delegirane akte, da se ta uredba dopolni z uvedbo prevrednotenih nalepk od A do G za skupine izdelkov, zajete v delegiranih uredbah Komisije (EU) št. 1059/2010¹, (EU) št. 1060/2010², (EU) št. 1061/2010³, (EU) št. 1062/2010⁴ in (EU) št. 874/2012⁵ ter Direktivi 96/60/ES, z namenom, da se prevrednotene nalepke tako v trgovinah kot na spletu prikažejo 12 mesecev po datumu začetka njihove veljavnosti.

¹ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1059/2010 z dne 28. septembra 2010 o dopolnitvi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2010/30/EU glede zahtev za energijsko označevanje gospodinjskih pomivalnih strojev (UL L 314, 30.11.2010, str. 1).

² Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1060/2010 z dne 28. septembra 2010 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z energijskim označevanjem gospodinjskih hladilnih aparatov (UL L 314, 30.11.2010, str. 17).

³ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1061/2010 z dne 28. septembra 2010 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z energijskim označevanjem gospodinjskih pralnih strojev (UL L 314, 30.11.2010, str. 47).

⁴ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1062/2010 z dne 28. septembra 2010 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za energijsko označevanje televizijskih sprejemnikov (UL L 314, 30.11.2010, str. 64).

⁵ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 874/2012 z dne 12. julija 2012 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z označevanjem električnih sijalk in svetilk z energijskimi nalepkami (UL L 258, 26.9.2012, str. 1).

6. Kar zadeva izdelke, za katere lahko Komisija v skladu z odstavkom 3 dodatno prevrednoti nalepke, Komisija pregleda zadevno nalepko z namenom prevrednotenja, če oceni, da je:
- (a) 30 % enot modelov, ki spadajo v skupino izdelkov, ki je naprodaj na trgu Unije, uvrščenih v najvišji razred energijske učinkovitosti, to je razred A, in je mogoče pričakovati nadaljnji tehnološki razvoj, ali
 - (b) 50 % enot modelov, ki spadajo v skupino izdelkov, ki je naprodaj na trgu Unije, uvrščenih v najvišja razreda energijske učinkovitosti, to je razreda A in B, in je mogoče pričakovati nadaljnji tehnološki razvoj.
7. Komisija opravi študijo s pregledom, če oceni, da so pogoji iz točke (a) ali (b) odstavka 6 izpolnjeni.

Če se ti pogoji za specifično skupino izdelkov ne izpolnijo v osmih letih po datumu začetka veljavnosti ustreznega delegiranega akta, Komisija ugotovi, zaradi katerih morebitnih ovir ni bilo mogoče uresničiti namena nalepke.

V primeru novih nalepk opravi pripravljalno študijo, ki temelji na okvirnem seznamu skupin izdelkov iz delovnega načrta.

Komisija v 36 mesecih po tem, ko oceni, da so pogoji iz točke (a) ali (b) odstavka 6 izpolnjeni, zaključi svojo študijo s pregledom in na posvetovalnem forumu predstavi rezultate ter po potrebi osnutek delegiranega akta. Posvetovalni forum o oceni in študiji s pregledom opravi razpravo.

8. Komisija zagotovi, da v primeru uvedbe ali prevrednotenja nalepke ne bo mogoče pričakovati, da bo kakšen izdelek v času uvedbe nalepke uvrščen v energijski razred A, ter bo predvideni čas, v katerem bo v tem razredu večina modelov, vsaj deset let pozneje.
9. Z odstopanjem od odstavka 8 se v primeru, ko se pričakuje hitrejši tehnološki razvoj, določijo take zahteve, da v skladu z njimi ne bo mogoče pričakovati, da bo v času uvedbe nalepke kakšen izdelek že uvrščen v energijska razreda A in B.
10. Kadar zaradi izvedbenega ukrepa v zvezi z okoljsko primerno zasnovo, sprejetega na podlagi Direktive 2009/125/ES, pri določeni skupini izdelkov ni več dovoljeno dajati na trg ali v uporabo modelov iz energijskega razreda E, F ali G, se ta razred ali razredi prikazujejo na nalepki s sivo barvo, kot je določeno v ustreznem delegiranem aktu. Nalepka s sivimi razredi se uporablja le za nove enote izdelka, ki se dajo na trg ali v uporabo.
11. Kadar zaradi tehnoloških razlogov ni mogoče določiti sedmih energijskih razredov, ki bi ustrezali znatnim energijskim in stroškovnim prihrankom za stranko, je lahko na nalepki z odstopanjem od točke (14) člena 2 manj razredov. V takih primerih se na nalepki ohrani barvna lestvica od temnozelene do rdeče.
12. Komisija izvaja pooblastila in obveznosti, ki jih ima po tem členu, v skladu s členom 16.

13. Kadar se nalepka na podlagi odstavka 1 ali 3 prevrednoti:

- (a) dobavitelj pri tem, ko da izdelek na trg, trgovcu za obdobje, ki se prične štiri mesece pred datumom za začetek prikazovanja prevrednotene nalepke, določenim v ustreznem delegiranem aktu, zagotovi obstoječo in prevrednoteno nalepko ter informacijske liste izdelka.

Z odstopanjem od prvega pododstavka te točke se lahko dobavitelj v primeru, ko je za obstoječo in prevrednoteno nalepko potrebno različno preskušanje modela, odloči, da enot modelov, danih na trg ali v uporabo v obdobju štirih mesecev pred datumom za začetek prikazovanja prevrednotene nalepke, določenim v ustreznem delegiranem aktu, ne bodo opremili z obstoječo nalepko, če ni bila pred začetkom štirimesečnega obdobja na trg ali v uporabo dana nobena enota istega modela ali enakovrednih modelov. V takem primeru trgovec teh enot ne ponudi v prodajo pred navedenim datumom. Dobavitelj čim prej uradno obvesti zadevnega trgovca o tej posledici, tudi kadar vključi take enote v svojo ponudbo trgovcem;

- (b) dobavitelj od začetka štirimesečnega obdobja na zahtevo trgovca v skladu s členom 3(2) dostavi prevrednoteno nalepko za izdelke, dane na trg ali v uporabo pred začetkom navedenega obdobja. Trgovec za take izdelke pridobi prevrednoteno nalepko v skladu s členom 5(2).

Z odstopanjem od prvega pododstavka te točke:

- (i) se trgovcu, ki ne more pridobiti prevrednotene nalepke v skladu s prvim pododstavkom te točke za enote, ki jih že ima na zalogi, ker je dobavitelj prenehal opravljati svoje dejavnosti, dovoli, da te enote proda izključno z neprevrednoteno nalepko v roku 9 mesecev po datumu za začetek prikazovanja prevrednotene nalepke, določenem v ustreznem delegiranem aktu, ali
- (ii) če je za neprevrednoteno in prevrednoteno nalepko potrebno različno preskušanje modela, dobavitelju ni treba zagotoviti prevrednotene nalepke za enote, ki so bile dane na trg ali v uporabo pred štirimesečnim obdobjem, če ni bila po začetku štirimesečnega obdobja na trg ali v uporabo dana nobena enota istega modela ali enakovrednih modelov. V tem primeru se trgovcu dovoli, da proda te enote izključno z neprevrednoteno nalepko v roku 9 mesecev po datumu za začetek prikazovanja prevrednotene nalepke, določenem v ustreznem delegiranem aktu;
- (c) trgovec obstoječe nalepke na razstavljenih izdelkih, tako v trgovinah kot na spletu, zamenja s prevrednotenimi nalepkami v 14 delovnih dneh po datumu za začetek prikazovanja prevrednotene nalepke, določenega v ustreznem delegiranem aktu. Pred tem datumom trgovec ne prikazuje prevrednotenih nalepk.

V delegiranih aktih iz točke (e) člena 16(3) so lahko z odstopanjem od točk (a), (b) in (c) tega odstavka določena posebna pravila za energijske nalepke, natisnjene na embalaži.

Člen 12

Zbirka podatkov o izdelkih

1. Komisija vzpostavi in vzdržuje zbirko podatkov o izdelkih, sestavljeno iz javnega dela, dela, ki zadeva skladnost, in spletnega portala, na katerem je mogoč dostop do obeh navedenih delov.

Zbirka podatkov o izdelkih ne nadomešča ali ne spreminja obveznosti organov za nadzor trga.

2. Namen zbirke podatkov o izdelkih je:
 - (a) podpirati delo organov za nadzor trga pri opravljanju nalog v skladu s to uredbo in ustreznimi delegiranimi akti, vključno z njihovim izvrševanjem;
 - (b) obveščati javnost o izdelkih, danih na trg, njihovih energijskih nalepkah in informacijskih listih izdelka;
 - (c) Komisiji zagotavljati najnovejše informacije o energijski učinkovitosti izdelkov zaradi pregleda energijskih nalepk.
3. Javni del zbirke podatkov in spletni portal vsebujeta informacije, določene v točki 1 oziroma točki 2 Priloge I, ki se dajo na voljo javnosti. Javni del zbirke podatkov mora biti v skladu z merili iz odstavka 7 tega člena in funkcionalnimi merili iz točke 4 Priloge I.

4. Del zbirke podatkov, ki zadeva skladnost, je dostopen le organom za nadzor trga in Komisiji ter vsebuje informacije iz točke 3 Priloge I, vključno s posebnimi deli tehnične dokumentacije, kot so navedeni v odstavku 5 tega člena. Del, ki zadeva skladnost, mora biti v skladu z merili iz odstavkov 7 in 8 tega člena ter funkcionalnimi merili iz točke 4 Priloge I.
5. Obvezni posebni deli tehnične dokumentacije, ki jo dobavitelj vnese v zbirko podatkov, zajemajo le:
 - (a) splošni opis modela, ki zadostuje za njegovo nedvoumno in enostavno prepoznavanje;
 - (b) napotila na uporabljene harmonizirane standarde ali druge uporabljene merilne standarde;
 - (c) posebne varnostne ukrepe, ki se sprejmejo pri sestavljanju, montaži, vzdrževanju ali preskušanju modela;
 - (d) izmerjene tehnične parametre modela;
 - (e) izračune, opravljene z izmerjenimi parametri;
 - (f) preskusne pogoje, če niso zadostno opisani v točki (b).

Poleg tega lahko dobavitelj v zbirko podatkov prostovoljno naloži dodatne dele tehnične dokumentacije.

6. Kadar bi organi za nadzor trga in/ali Komisija za opravljanje svojih nalog v skladu s to uredbo potrebovali podatke, ki niso opredeljeni v odstavku 5 ali ki niso na voljo v javnem delu zbirke podatkov, morajo imeti možnost, da jih na zahtevo pridobijo od dobavitelja.
7. Zbirka podatkov o izdelkih se vzpostavi v skladu z naslednjimi merili:
 - (a) zmanjšanje upravnega bremena za dobavitelja in druge uporabnike zbirke podatkov,
 - (b) prijaznost do uporabnika in stroškovna učinkovitost ter
 - (c) samodejno preprečevanje nepotrebne registracije.
8. Del zbirke podatkov, ki zadeva skladnost, se vzpostavi v skladu z naslednjimi merili:
 - (a) zaščita pred neželeno uporabo in varovanje zaupnih podatkov z uporabo strogih varnostnih ureditev;
 - (b) pravica do dostopa na podlagi načela o potrebi po seznanjenosti z informacijami;
 - (c) obdelava osebnih podatkov v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 oziroma Direktivo 95/46/ES, kot je ustrezno;
 - (d) omejitev dostopa do podatkov po obsegu, da se prepreči kopiranje večjih nizov podatkov;
 - (e) sledljivost dostopa do podatkov za dobavitelja, kar zadeva njegovo tehnično dokumentacijo.

9. Podatki v delu zbirke podatkov, ki zadeva skladnost, se obravnavajo v skladu s Sklepom Komisije (EU, Euratom) 2015/443¹. Zlasti se uporabljajo posebne ureditve na področju kibernetске varnosti iz Sklepa Komisije (EU, Euratom) 2017/46² in njegovih izvedbenih pravil. Stopnja zaupnosti je odvisna od posledične škode, nastale zaradi razkritja podatkov nepooblaščenim osebam.
10. Dobavitelj ima dostop do informacij, ki jih na podlagi člena 4(1) in (2) vnese v zbirko podatkov o izdelkih, in jih lahko tudi spreminja. Za namene nadzora trga se vodi tudi evidenca sprememb, v kateri so shranjeni datumi vseh sprememb.
11. Stranke, ki uporabljajo javni del zbirke podatkov, lahko enostavno ugotovijo, kateri je najboljši energijski razred za posamezno skupino izdelkov, kar pomeni, da lahko primerjajo značilnosti modelov in izberejo energijsko najučinkovitejše izdelke.
12. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da z izvedbenimi akti določi operativno plat zbirke podatkov o izdelkih. Ti izvedbeni akti se po posvetovanju s posvetovalnim forumom iz člena 14 sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 18(2).

¹ Sklep Komisije (EU, Euratom) 2015/443 z dne 13. marca 2015 o varnosti v Komisiji (UL L 72, 17.3.2015, str. 41).

² Sklep Komisije (EU, Euratom) 2017/46 z dne 10. januarja 2017 o varnosti komunikacijskih in informacijskih sistemov v Evropski komisiji (UL L 6, 11.1.2017, str. 40).

Člen 13

Harmonizirani standardi

1. Po sprejetju delegiranega akta na podlagi člena 16 te uredbe, v katerem se določijo posebne zahteve za označevanje z nalepkami, Komisija v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012 v *Uradnem listu Evropske unije* objavi napotila na harmonizirane standarde, ki so skladni z ustreznimi zahtevami za merjenje in izračunavanje iz delegiranega akta.
2. Če se pri ocenjevanju skladnosti izdelka uporabljajo taki harmonizirani standardi, se domneva, da je model skladen z ustreznimi zahtevami za merjenje in izračunavanje iz delegiranega akta.
3. Namen harmoniziranih standardov je čim bolj posnemati dejansko uporabo in hkrati ohranjati standardno preskusno metodo. V preskusnih metodah se upoštevajo tudi s tem povezani stroški za industrijo ter mala in srednja podjetja.
4. Metode za merjenje in izračunavanje, vključene v harmonizirane standarde, morajo biti zanesljive, točne in ponovljive ter skladne z zahtevami iz člena 3(4) in (5).

Člen 14
Posvetovalni forum

1. Komisija pri izvajanju dejavnosti na podlagi te uredbe v zvezi z vsakim delegiranim aktom, sprejetim na podlagi člena 16, in vsakim izvedbenim aktom, sprejetim na podlagi člena 12(12) te uredbe, zagotovi uravnoteženo udeležbo predstavnikov držav članic in zainteresiranih strani, ki jih zadeva določena skupina izdelkov, na primer industrije, vključno z malimi in srednjimi podjetji ter obrtnikov, sindikatov, trgovcev na debelo in drobno, uvoznikov, okoljevarstvenih skupin in organizacij potrošnikov. Komisija v ta namen oblikuje posvetovalni forum, v katerem se te strani sestajajo. Posvetovalni forum se kombinira s posvetovalnim forumom iz člena 18 Direktive 2009/125/ES.
2. Komisija med pripravo delegiranih aktov po potrebi preskusi zasnovo in vsebino nalepk za specifične skupine izdelkov pri skupinah predstavnikov strank Unije, da zagotovi, da jih bodo dobro razumeli.

Člen 15

Delovni načrt

Komisija po posvetovanju s posvetovalnim forumom iz člena 14 oblikuje dolgoročen delovni načrt, ki je dostopen javnosti. V delovnem načrtu določi okvirni seznam skupin izdelkov, ki se obravnavajo prednostno pri sprejemanju delegiranih aktov. V delovnem načrtu so določeni tudi načrti za revizijo in prevrednotenje nalepk za skupine izdelkov v skladu s členom 11(4) in (5), razen za prevrednotenje nalepk, ki so bile veljavne ... [datum začetka veljavnosti te uredbe] in za katere je prevrednotenje določeno v členu 11 te uredbe.

Komisija delovni načrt redno posodablja po posvetovanju s posvetovalnim forumom. Delovni načrt se lahko kombinira z delovnim načrtom iz člena 16 Direktive 2009/125/ES, enkrat na tri leta pa se pregleda.

Komisija vsako leto obvesti Evropski parlament in Svet o napredku, doseženem pri izvajanju delovnega načrta.

Člen 16

Delegirani akti

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 17, da se ta uredba dopolni z uvedbo natančnih zahtev glede nalepk za specifične skupine izdelkov.

2. V delegiranih aktih iz odstavka 1 se določijo skupine izdelkov, ki izpolnjujejo naslednja merila:
- (a) skupina izdelkov ima glede na najnovejše podatke in količine izdelkov, danih na trg Unije, velik potencial za prihranek energije in, če je ustrezno, drugih virov;
 - (b) znotraj skupine izdelkov se modeli z enakovredno funkcionalnostjo znatno razlikujejo po zadevnih ravneh učinkovitosti;
 - (c) ni občutnega negativnega učinka, kar zadeva cenovno dostopnost skupine izdelkov in stroške, povezane z življenjskim ciklom skupine izdelkov;
 - (d) uvedba zahtev za označevanje skupine izdelkov z energijskimi nalepkami nima občutnih negativnih posledic za funkcionalnost izdelka med njegovo uporabo.
3. V delegiranih aktih, ki zadevajo specifične skupine izdelkov, se določijo zlasti:
- (a) opredelitev specifične skupine izdelkov, ki spada v opredelitev pojma „izdelek, povezan z energijo“ iz točke (1) člena 2 in za katero bodo veljale natančne zahteve za označevanje z nalepkami;

- (b) zasnova in vsebina nalepke, vključno z lestvico za prikaz porabe energije od A do G, ki ima čim bolj enotne zasnovne značilnosti za različne skupine izdelkov ter je vedno jasna in čitljiva. Stopnje razvrstitve od A do G ustrezajo znatnemu prihranku energije in stroškov ter ustreznemu razlikovanju izdelkov z vidika stranke. Določi se tudi, kako se stopnje razvrstitve od A do G ter po potrebi poraba energije prikažejo na vidnem mestu na nalepki;
- (c) če je ustrezno, uporaba drugih virov in dodatne informacije o izdelku, pri čemer je na nalepki poudarjena energijska učinkovitost izdelka. Dodatne informacije morajo biti nedvoumne in ne smejo imeti negativnega učinka na jasno razumljivost in učinkovitost celotne nalepke za stranke. Temeljijo na podatkih o fizičnih lastnostih izdelka, ki jih lahko organi za nadzor trga izmerijo in preverijo;
- (d) če je ustrezno, vključitev navedbe na nalepki, s pomočjo katere lahko stranke prepoznajo izdelke, ki so energijsko pametni, kar pomeni, da so sposobni samodejno spreminjati in optimizirati svoje vzorce porabe glede na zunanje dražljaje (na primer signale iz ali prek centralnega sistema gospodarjenja z energijo doma, cenovne signale, signale neposrednega nadzora, lokalne meritve) ali sposobni zagotavljati druge storitve, ki povečujejo energijsko učinkovitost in uporabo obnovljivih virov energije, z namenom izboljšati okoljski vpliv rabe energije v celotnem energetskega sistemu;

- (e) mesta, na katerih je prikazana nalepka, kot na primer pritrjena na enoto izdelka, kjer je ne poškoduje, natisnjena na embalažo, zagotovljena v elektronski obliki ali prikazana na spletu, pri čemer je treba upoštevati zahteve iz člena 3(1) in posledice, ki bi jih to imelo za stranke, dobavitelje in trgovce;
- (f) če je ustrezno, elektronska sredstva za označevanje izdelkov z nalepko;
- (g) način, na katerega se nalepka in informacijski list izdelka zagotovita v primeru prodaje na daljavo;
- (h) zahtevana vsebina in, če je ustrezno, oblika in drugi podatki v zvezi z informacijskim listom izdelka in tehnično dokumentacijo, vključno z možnostjo, da se parametri z informacijskega lista izdelka vnesejo v bazo podatkov v skladu s členom 3(1);
- (i) dovoljena odstopanja, ki jih države članice upoštevajo pri preverjanju skladnosti z zahtevami;
- (j) način vključitve energijskega razreda in razpon razredov energijske učinkovitosti na nalepki v vizualne oglase in tehnično promocijsko gradivo, tudi kar zadeva njegovo čitljivostjo in prepoznavnost;
- (k) metode merjenja in izračunavanja iz člena 13, s katerimi se določijo informacije za navedbo na nalepki in v informacijskem listu izdelka, vključno z opredelitvijo indeksa energijske učinkovitosti ali enakovrednega parametra;

- (l) morebitna zahteva, da morajo biti večje naprave energijsko učinkovitejše, da se lahko uvrstijo v določen energijski razred;
- (m) oblika morebitnih dodatnih navedb na nalepki, s pomočjo katerih lahko stranke po elektronski poti dobijo dostop do natančnejših informacij o učinkovitosti izdelka, ki so zajete v informacijskem listu izdelka. Te navedbe so lahko v obliki naslova spletne strani, dinamične hitroodzivne kode (koda QR), povezave na spletne nalepke ali druga ustrezna sredstva, namenjena potrošnikom;
- (n) če je ustrezno, kako bi bilo treba na interaktivnem zaslonu izdelka prikazati energijske razrede, s katerimi je opisana poraba energije izdelka med njegovo uporabo;
- (o) datum za oceno in morebitno posledično revizijo delegiranega akta;
- (p) če je ustrezno, razlike v energijski učinkovitosti v različnih klimatskih območjih;
- (q) kar zadeva zahtevo za hrambo podatkov v delu zbirke podatkov, ki zadeva skladnost, iz člena 4(6), obdobje hrambe podatkov, krajše od 15 let, če je to ustrezno glede na povprečno življenjsko dobo izdelka.

4. Komisija sprejme ločen delegirani akt za vsako specifično skupino izdelkov. Ko Komisija določi časovni načrt za sprejetje delegiranega akta za specifično skupino izdelkov, ne odlašajo s sprejetjem zaradi razlogov, povezanih s sprejetjem delegiranega akta o drugi specifični skupini izdelka, razen če izjemne okoliščine zahtevajo drugače.
5. Komisija vodi posodobljen popis vseh ustreznih delegiranih, kakor tudi ukrepov za razvoj Direktive 2009/125/ES, vključno s popolnimi napotili na vse relevantne harmonizirane standarde.

Člen 17

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 11(4) ter (5) in člena 16 se prenese na Komisijo za šest let od ... [datum začetka veljavnosti te uredbe]. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem šestletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz člena 11(4) ter (5) in člena 16 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. Posvetovanje s strokovnjaki držav članic se opravi po posvetovanju na podlagi člena 14.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člene 11(4) ter (5) in členom 16, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu ali Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta lahko podaljša za dva meseca.

Člen 18
Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 19 Direktive 2009/125/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011..
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 19
Ocenjevanje in poročanje

Komisija do ... [osem let po datumu začetka veljavnosti te uredbe] oceni izvajanje te uredbe in predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. To poročilo vsebuje oceno o tem, kako uspešno so ta uredba ter delegirani in izvedbeni akti, sprejeti na podlagi te uredbe, omogočili strankam, da izberejo učinkovitejše izdelke, ob upoštevanju njihovega učinka na poslovanje, porabo energije, emisije toplogrednih plinov, dejavnosti nadzora trga ter stroške za vzpostavitev in vzdrževanje zbirke podatkov.

Člen 20

Razveljavitev in prehodni ukrepi

1. Direktiva 2010/30/ES se razveljavi z učinkom od ... [datum začetka veljavnosti te uredbe].
2. Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi II.
3. Za modele, katerih enote so bile dane na trg ali v uporabo v skladu z Direktivo 2010/30/EU pred ... [datum začetka veljavnosti te uredbe], dobavitelj zagotovi – za obdobje, ki se konča pet let po izdelavi zadnje enote –, da je elektronska različica tehnične dokumentacije na voljo za pregled v desetih dneh po prejemu zahteve organov za nadzor trga ali Komisije.
4. Delegirani akti, sprejeti na podlagi člena 10 Direktive 2010/30/ES in Direktive 96/60/ES ostanejo veljavni, dokler jih ne razveljavi delegirani akt, sprejet na podlagi člena 16 te uredbe, ki zajema ustrezne skupine izdelkov.

Obveznosti na podlagi te uredbe se uporabljajo v zvezi s skupinami izdelkov, ki so zajeti v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 10 Direktive 2010/30/ES, in v Direktivi 96/60/ES.

5. Za skupine izdelkov, zajete v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 10 Direktive 2010/30/ES, ali v Direktivi 96/60/ES - v primeru, da Komisija sprejme delegirane akte na podlagi člena 16 te uredbe - se lahko z odstopanjem od točke (b) člena 16(3) te uredbe še naprej uporablja razvrstitev energetske učinkovitosti, določena v Direktivi 2010/30/EU, in sicer do datuma začetka uporabe delegiranih aktov, ki uvajajo prevrednotene nalepke na podlagi člena 11 te uredbe.

Člene 21

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati četrty dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od ... [datum začetka veljavnosti te uredbe].

Z odstopanjem od drugega odstavka se člen 4 o obveznostih dobaviteljev v zvezi z zbirko podatkov o izdelkih uporablja od 1. januarja 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik

PRILOGA I

INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA VNESTI V ZBIRKO PODATKOV O IZDELKIH IN FUNKCIONALNA MERILA ZA JAVNI DEL ZBIRKE PODATKOV

1. Informacije, ki jih mora dobavitelj vnesti v javni del zbirke podatkov:
 - (a) ime ali blagovna znamka, naslov, kontaktni podatki in drugi podatki o pravni identiteti dobavitelja;
 - (b) identifikacijska oznaka modela;
 - (c) nalepka v elektronski obliki;
 - (d) razred(i) energijske učinkovitosti in drugi parametri na nalepki;
 - (e) parametri z informacijskega lista izdelka v elektronski obliki.
2. Informacije, ki jih mora Komisija vnesti na spletni portal:
 - (a) kontaktni podatki organov za nadzor trga v državah članicah;
 - (b) delovni načrt v skladu s členom 15;
 - (c) zapisnik posvetovalnega foruma;
 - (d) popis delegiranih in izvedbenih aktov, prehodnih metod merjenja in izračunavanja ter veljavnih harmoniziranih standardov.

3. Informacije, ki jih mora dobavitelj vnesti v del zbirke podatkov, ki zadeva skladnost:
- (a) identifikacijska oznaka modela vseh enakovrednih modelov, ki so že bili dani na trg;
 - (b) tehnična dokumentacija, določena v členu 12(5).

Komisija zagotovi povezavo na informacijski in komunikacijski sistem za nadzor trga (ICSMS), ki vključuje rezultate preverjanj skladnosti, ki so jih opravile države članice, in sprejete začasne ukrepe.

4. Funkcionalna merila za javni del zbirke podatkov o izdelkih:
- (a) vsak model izdelka je mogoče poiskati po individualnem zapisu;
 - (b) ustvarijo se posamična datoteka energijske nalepke vsakega modela, ki si jo je mogoče ogledati, jo prenesti in natisniti, ter jezikovne različice celotnega informacijskega lista izdelka v vseh uradnih jezikih Unije;
 - (c) informacije je mogoče brezplačno strojno brati, razvrščati in iskati, pri tem pa je treba upoštevati odprte standarde za uporabo s strani tretje osebe;
 - (d) vzpostavi in vzdržuje se spletna služba za pomoč dobaviteljem ali kontaktna točka zanje, ki je jasno navedena na portalu.
-

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Direktiva 2010/30/EU	Ta uredba
Člen 1(1)	Člen 1(1)
Člen 1(2)	—
Člen 1(3)(a) in (b)	Člen 1(3)(a) in (b)
Člen 1(3)(c)	—
Člen 2	Člen 2
Člen 2(a)	Člen 2, točka 1
Člen 2(b)	Člen 2, točka 22
Člen 2(c)	—
Člen 2(d)	—
Člen 2(e)	—
Člen 2(f)	—
Člen 2(g)	Člen 2, točka 13
Člen 2(h)	Člen 2, točka 14
Člen 2(i)	Člen 2, točka 8
Člen 2(j)	Člen 2, točka 9
Člen 2(k)	—
Člen 3	Člen 7
Člen 3(1)(a)	Člen 7(3)
Člen 3(1)(b)	Člen 6(c)
Člen 3(1)(c)	Člen 7(3)
Člen 3(1)(d)	Člen 8(2)
Člen 3(2)	Člen 6(b) in člen 9

Direktiva 2010/30/EU	Ta uredba
Člen 3(3)	Člen 8(1)
Člen 3(4)	—
Člen 4(a)	Člen 5
Člen 4(b)	—
Člen 4(c)	Člen 6(a)
Člen 4(d)	Člen 6(a)
Člen 5	Člen 3(1) in člen 6
Člen 5(a)	Člen 3(1)(a)
Člen 5(b), točke (i), (ii), (iii) in (iv)	Člen 4(6) in Priloga I
Člen 5(c)	Člen 4(6)
Člen 5(d)	Člen 3(1)
Člen 5(d), drugi pododstavek	Člen 3(1)
Člen 5(e)	Člen 3(1)
Člen 5(f)	—
Člen 5(g)	Člen 3(1)
Člen 5(h)	—
Člen 6	Člen 5(1) in člen 6
Člen 6(a)	Člen 5(1)(a)
Člen 6(b)	Člen 5(1)(a)
Člen 7	Člen 16(3)(e) in (g)
Člen 8(1)	Člen 7(1)
Člen 8(2)	—
Člen 9(3)	Člen 7(2)
Člen 9(4)	—
Člen 10(1)	Člen 16

Direktiva 2010/30/EU	Ta uredba
Člen 10(1), drugi odstavek	Člen 16(2)
Člen 10(1), tretji odstavek	—
Člen 10(1), četrti odstavek	Člen 16(3)(c)
Člen 10(2)(a)	Člen 16(2)(a)
Člen 10(2)(b)	Člen 16(2)(b)
Člen 10(2)(c)	—
Člen 10(3)(a)	—
Člen 10(3)(b)	—
Člen 10(3)(c)	Člen 14
Člen 10(3)(d)	—
Člen 10(4)(a)	Člen 16(3)(a)
Člen 10(4)(b)	Člen 16(3)(k)
Člen 10(4)(c)	Člen 16(3)(h)
Člen 10(4)(d)	Člen 16(3)(b)
Člen 10(4)(d), drugi odstavek	—
Člen 10(4)(d), tretji odstavek	Člen 16(3)(b)
Člen 10(4)(d), četrti odstavek	Člen 11(3)
Člen 10(4)(d), peti odstavek	Člen 11
Člen 10(4)(e)	Člen 16(3)(e)
Člen 10(4)(f)	Člen 16(3)(h)
Člen 10(4)(g)	Člen 16(3)(j)
Člen 10(4)(h)	Člen 11(3)
Člen 10(4)(i)	Člen 16(3)(i)
Člen 10(4)(j)	Člen 16(3)(o)
Člen 11(1)	Člen 17(2)

Direktiva 2010/30/EU	Ta uredba
Člen 11(2)	Člen 17(5)
Člen 11(3)	Člen 17(1)
Člen 12(1)	Člen 17(3)
Člen 12(2)	—
Člen 12(3)	Člen 17(3)
Člen 13	Člen 17(6)
Člen 14	Člen 19
Člen 15	Člen 7(4)
Člen 16	—
Člen 17	Člen 20
Člen 18	Člen 21
Člen 19	Člen 21
Priloga I	—
—	Priloga I
Priloga II	Priloga II